

14-10-02

Politik och miljön i fokus

Konst på flygplats har överlevt och hittat sin form sedan det drog igång 2013. Och i onsdags var det vernissage för Victoria Anderssons textila konversation.

- Mina verk är svartare, men jag tycker det är mörkt i världen just nu, säger konstnärinnan.

Victoria Andersson har genom året gjort sig känd för sina berättande sig lik. Här finns naturen och träden ständigt närvarande men också hennes hockeytema. En sport hon använder som metafor men också för att beskriva vår broderier på vit bakgrund med svart tråd, men de verk hon visar på Luleå Airport är omvända. Svart bakgrund med vit tråd. Däremot är motivvärlden samtid.

Under många år har hon exempelvis fotograferat av månskensrinkar, det vill säga hockeyrinkar som finns runt om i landet, numer ofta övergivna.

- Jag samlar på dem kan man säga. De vittnar om det som en gång var. En tid då rinkarna fylldes av liv, rörelse och aktivitet. Många av dem är idag övervuxna med gräs, men jag minns känslan av att åka skridskor i utomhusrink som barn, säger hon.

Ett av verken hon ställer ut heter också Månskensrink , ett broderi hon färdigställde till Liljevalchs vårsalong i våras.

- Det lustiga är att jag ännu inte varit på en enda hockeymatch i hela mitt liv. Kanske är det dags snart, menar hon.

För förutom broderiet Månskensrink har ytterligare två av de verk hon nu ställer ut hockeytema. Broderiet Embryo , där ett kluster av målvakter trängs tillsammans samt verket Boys in bubbles , sex målade små hockeyspelare i var sin glasbubbla. Idén till den senare kommer från en äldre serie hon skapat som hette Individuell laguppställning .

- Lagspelet är förlorat. Det blir bara allt tydligare i hela samhället, speciellt kanske när man som jag lyssnar på radions P1 hela dagarna. Det är mörkt i världen just nu, på många fronter både politiskt och miljömässigt. Jag brukar tänka; shit, är det detta vi ska lämna över till våra barn. Det är väl det jag vill uttrycka med mina bilder, säger hon.

En hel del tid har hon använt för att fundera ut vad som fungerar på den vägg som erbjuds för utställningen. En vägg som människor passerar för att köpa kaffe, vänta på resande eller hämta sitt bagage, kort sagt en utställning som inte vänder sig till en van konstpublik.

- Det har varit kul och spännande. Roligt att testa nya grepp. Utställningsplatser och möjligheter att få ställa ut är inte så många och här har jag fått testa en ny serie och en ny idé. Ett bra sätt att lyfta sig från ateljéblicken, säger hon.

Och tillbaka i ateljén väntar ytterligare utforskning av hockeyn, nu i form av en serie där hockeyskyddet står som motiv.

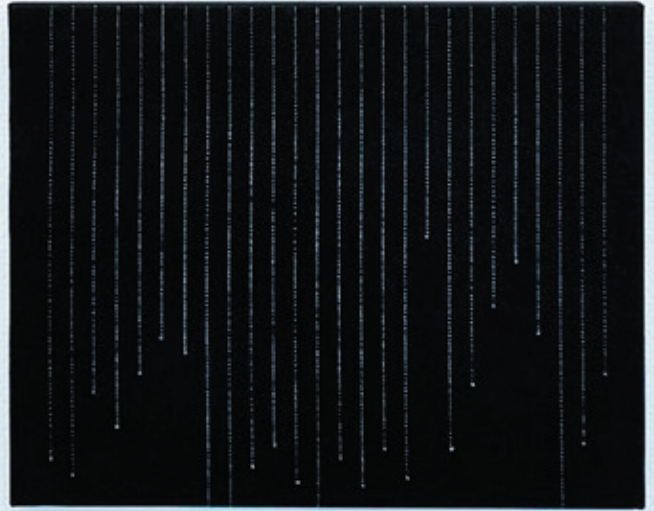
- Min bror spelade hockey, men det är länge sedan. Dagens skydd ser helt annorlunda ut än de jag minns. Det är mycket man inte vet, säger Victoria Andersson.

Boys in bubbles

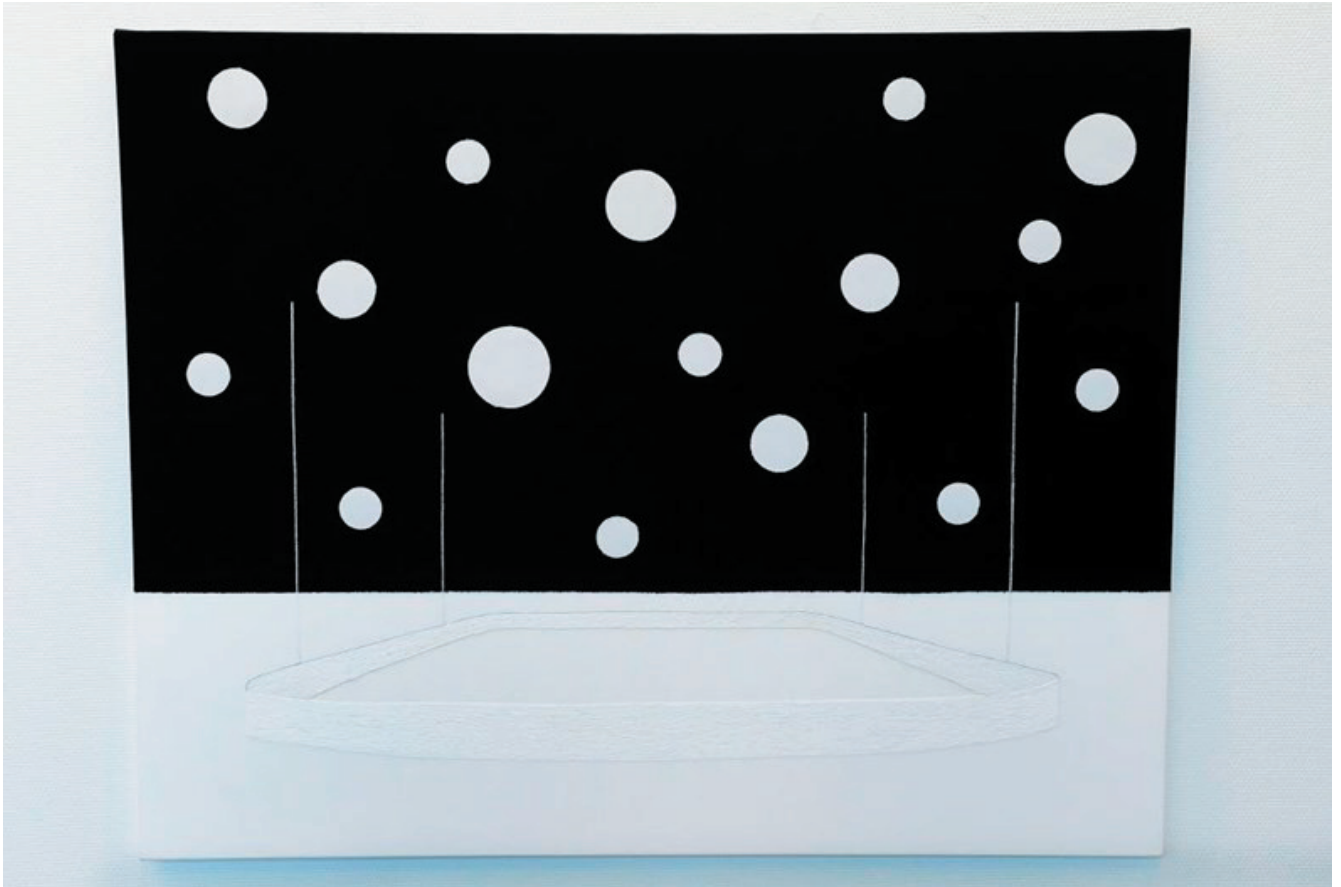
Fjällbjörk

Nederbörd

Embryo

Mänskrink

